

regist. 24-239 od 24. 1. 1934. Ljubljana

Poštnina plačana v gotovini

Cena 2 Din

DRAMA

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI 1933/34

Karijera kanclista Winziga

Premijera 25. januarja 1934

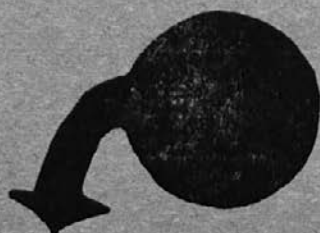
IZHAJA ZA VSAKO PREMIJERO

UREDNIK: FR. LIPAH

Dežnike - nogavice

KUPITE

najugodnejše
v trgovinah tovarne

VIDMAR

LJUBLJANA: Pred Škofijo 19
Prešernova ul. 20

BEOGRAD: Kralja Milana 13

ZAGREB: Jurišičeva ul. 8

Lastni izdelki!

Ogroma izbira! Tovarniške cene!

GLEDALIŠKI LIST

NARODNEGA GLEDALIŠČA V LJUBLJANI

Izhaja za vsako premijero

Premijera 25. januarja 1934

W. Lichtenberg: „Karijera kanclista Winziga“

Avtor imenuje svojo komedijo, ki ima v nemščini naslov »Wem Gott ein Amt gibt«, »tri dejanja iz življenja malega človeka«. Ta mali človek je sleherni državni uradnik. Vso njegovo revščino so mojstrsko naslikali že Gogolj, Čehov, Hysmanns in Maupassant, pri nas pa prav tako močno M. Pugelj. Življenje take državne sirote je dolgotrajno, dolgočasno in počasno umiranje brez začetka in brez konca.

Dunajski pisatelj Wilhelm Lichtenberg nam je naslikal kanclista Winziga iz dunajskega finančnega ministrstva, prсто-dušnega dobričina, ki ima že 25 let službe. Kar naenkrat pa sredi uradnega dela vzkipi, sicer ves uklenjen v svojo nemilo usodo, vendar se upre, ne toliko za svojo pravico, temveč zato, da se mu prizna plemenito »krivico«. Bori se z navidezno grotesknimi sredstvi, ki pa so vseskozi človeška v najboljšem smislu besede. Bori se proti okostenelemu paragrafarju in da bi dobil polno pokojnino, mora igrati norca. Toda maščuje se nad normalnimi lažmi nata način, da proglašja blaznost za edino normalno stanje, ki je možno v taki okolici. Kar naenkrat pa začne v njem kipeti življenje kakor pri napol ovenelem drevescu, ko mu sveži sok zakipi v koreninah.

Izvrstno so slikani politiki in prenapeti višji gospodje in dejanje je simpatično prepleteno z erotiko.

Vse to pa se godi na Dunaju in kot rečeno v finančnem ministrstvu.

Zato citati, ki jih tu navajamo iz komedije, za druge države ne veljajo, kar se samoposebi razume.

*

Veste, tu v ministrstvu so to samo akti, čisto navadni akti, ampak zunaj postanejo iz njih katastrofe ...

*

Jaz nisem majhen uradnik, jaz imam samo majhno plačo! Ampak država zame ni merodajna!

*

Čim več finančnih ministrov smo imeli, tem slabše so bile finance. Novi gospod nam tudi ne bo zabelil žgancev.

Bog ve, kako dolgo si bo Avstrija lahko dovolila mojo pokojnino. Morda bo izdala v kratkem uredbo: Vsi penzionisti morajo biti s 1. decembrom t. l. zatrti, da se uravnovesi budžet.

*

Država? Prosim vas, kdo pa je država? Dvorni svetnik Doležal!

*

V finančnih ministrstvih ni prekrasnih ljudi. Ako je nekdo prekrasen človek, postane filmski igralec ali zdravnik za ženske bolezni.

*

Tepec! 25 let sem moral služiti, da sem avanziral za tepca!

*

Če se nam posreči, da dobimo dva nova kredita, bo moral vsak uradnik v Avstriji še nekaj doplačati.

*

Jaz mislim neprestano na državo. Podnevi in ponoči. Vselej in povsod. Saj je država moja nesrečna ljubezen. Če bi mislila država toliko name, kot jaz na državo, potem bi bil to najsrečnejši zaljubljeni parček na svetu!

*

Dol z glavo! Dol z njo! Zakaj jo sploh imam? Saj se je izkazala tekom 25 let moje uradniške kariere kot popolnoma nepotrebna!

*

Že kot desetleten fant sem se veselil na pokojnino.

*

Ne maram biti pameten. Kaj bi zdaj s pametjo? Da dobim samo tretino svoje penzije?!

*

Šampanjec, pravi šampanjec? To je torej sekt! Tega pijo defraudanti. Ima pregrešen okus.

*

Vseeno mi je, kako glasujejo gospodje poslanci. Po pameti itak ne glasujejo nikoli!

*

Gospod svetnik, ugledni gospodje iz javnega življenja ne uganjajo korupcije, temveč delajo samo kompenzacijo.

*

Taki gospodje, pa naj se pišejo kakorkoli in naj prihajajo od koderkoli, so močnejši kot vsi ministri skupaj. Oni kupujejo časopise, inserirajo in predvsem — oni so volilci.

Razno

Jubilej ge. Marije Vere. Dne 1. marca t. l. praznuje prva-kinja naše Drame gospa Marija Vera 25letnico umetniškega delovanja. Jubilej bo proslavila s Tavčarjevo »Visoško kroniko«, ki jo je za oder priredila, ki jo bo režirala in v njej igrala.

*

Waldfried Burggraf (Fr. Forster), avtor igre »Robinzon«, je prevzel vodstvo bavarskega državnega dramskega gledališča.

V **Budimpešti** so igrali Aristofanovo »Lysistrato« po Offenbachovi prireditvi. Vpletli so vanjo več tangov, valčkov in fox-trotov. — »Obljubljena dežela«, veseloigra St. Zágona, je imela v nar. gledališču prav lep uspeh.

Dve zanimivi najdbi. V arhivu leningradske opere je našel režiser Baratov zadnjo sceno Čajkovskega »Jevg. Onjegina«, katero so pri premieri izpustili in se pozneje sploh ni igrala, ker je imela za takrat preveč petja in premalo plesnih točk. — Istotako so našli celo zadnje dejanje Borodinovega »Kneza Igorja«, na katero so že davno pozabili, ker ga pri krstni vpri-zoritvi niso izvajali. Takratni car Aleksander III. je prišel pre-pozno na predstavo, ki se je zato zavlekla in ker je bilo že pozno, so zadnje dejanje kratkomalo črtali.

Asta Nielsen je imela velik uspeh v Berlinu z naslovno vlogo francosko igre »La femme X«.

Čehoslovaško državno nagrado sta dobila med drugimi tudi **Jar. Kvapil** in **Jiří Steimer**.

Jar. Kvapil, prijatelj M. Reinhardta in pokojnega H. Bahra, je reformator češke dramaturgije in režije, kot pisatelj pa pred-vsem lirik, ki spominja na visoko verzno kulturo francoske de-kadence. Kot dramatik se je izkazal z igro »Oblaki« (katere so tudi filmali), s »Princesko Pampeliško« in s krasnim libretom za Dvořakovo »Rusalko«. Kot režiser je z največjim uspehom vprizarjal Shakespearja, Ibsena in Schillerja; poseben uspeh je imel z Wallensteinovo trilogijo. Končno je spisal knjigo spomi-nov »Kaj vem«, polno literarnih, političnih in gledaliških remi-niscenc. Stvarno in bistveno obravnava Reinhardta, E. Duso, »Moskvičane«, Stanislavskega, H. Bahra, Vrchlickega, Björn-sóna in Ibsena.

Jiří Steimar je prvotno vodil »Intimni oder« v Pragi-Smichov, leta 1912. pa je bil pozvan na narodno gledališče kot igralec. Je eleganten, miren predstavnik salonskih ljubimcev in ka-rakterni igralec.

Kritik Fr. X. Šalda o Stanislavskem: »O, ta Konstantin Ser-gijejevič! Takrat (pri gostovanju hudožestvenikov v Berlinu leta 1907.) je bil 42 let star in že ves siv! Ni se mu videlo, da je igralec, njegove močne brke so spominjale na lepe blagorodne gospode, kakršne vse češče opazujemo v parterju kot pa v gle-

daliških garderobah. Ta veliki gledališki tvorec, režiser in voditelj nima na sebi nič teatralnega, niti na odru niti v življenju; na zunaj duševni plemič, poln odlične preprostosti, in ljubezniv v zasebnem življenju. O svojem umetniškem poslanstvu je govoril položno kakor duhovnik o veri, vse misli je posvečal stvariteljskemu delu, njegovo meščansko življenje pa je bilo tako preprosto in brez vsakih zahtev!«

Paul Valéry je rekel nekemu posetniku: »Umetnost je nehalna biti zgolj ideal, misel nima več cene, samo dejstvo jo še ima. Prava umetnina mora zoreti v samotni, porajati se mora po naravnih zakonih kakor otrok v materinskem telesu. Kje pa dobiš danes človeka, ki bi leta in leta v samotni gojil otroka svojega duha in ga šele potem poslal na svet, da bi bil zmožen življenja. Življenje je postalo prebrutalno, njegov tempo ne trpi nobene duhovnosti. Kaj nudi današnjim ljudem beseda pesnika? Ljubši jim je kino, kjer vidijo besedo predelano v dejanje. Ljudi nadomeščajo stroji, misli robate senzacije, besedo slika. V takem svetu ni za pesnika več mesta ... Delati se pravi, ostati zvest svojim notranjim zakonom.«

Voltaire.

Leta 1769. je prejela pariška pošta pismo z naslovom:

»Knezu pesnikov, filozofu narodov, Merkurju Evrope, glasniku domovine, pevcu junakov, prvemu sodniku okusa, zaščitniku umetnosti, dobrotniku nadarjenih, poznavalcu duhov, biču proti krivici, sovražniku fanatizma, branilec ponižanih, očetu modrih, vzorniku bogatinom, zagovorniku bednih, nesmrtnemu zrcalu vseh čednosti.«

Na pismu ni bilo sicer nobenega imena, vendar ga je pariška pošta brez odloga dostavila Voltaireju.

*

Nekega dne se je Voltaireju predstavil neznanec, češ, da je član akademije v Châlousu:

»Naša akademija je, kakor vam je znano, hčerka Francoske akademije.«

»Da, da,« je odgovoril Voltaire, »in še zelo pridna hčerka: doslej še nihče ni nič slišal o njej.«

*

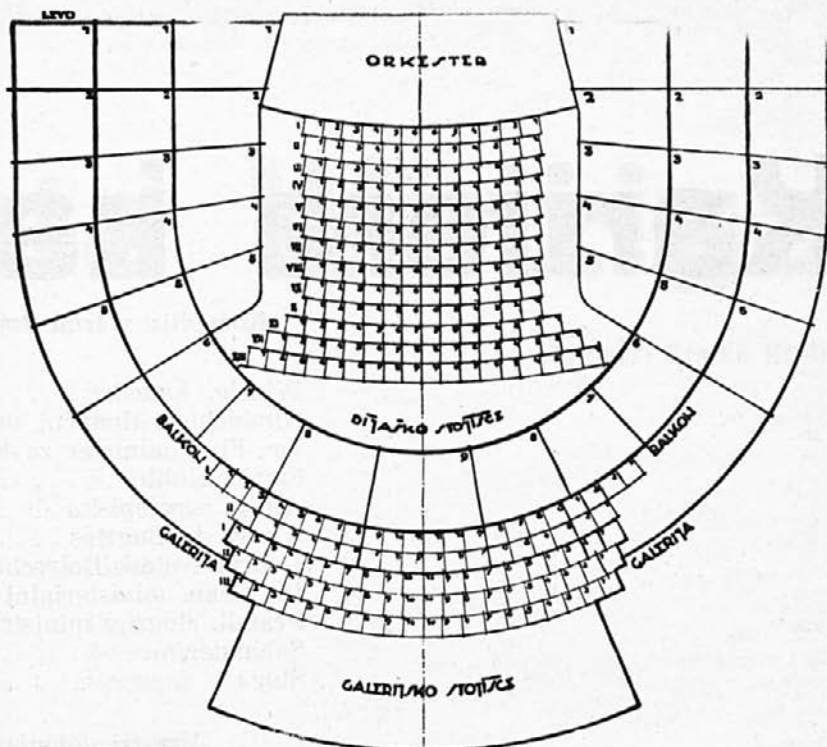
Voltaire se je z nekim članom državnega sveta, precej omejenim napetežem, močno spoprijel. Državni svetnik je vztrajal trdovratno pri svojem, Voltaire pa mu je ugovarjal.

»Glavo dam,« je trdil oni, »če ni tako, kot sem dejal.«

»Jo hvaležno sprejem,« je odgovoril Voltaire, »saj majhni darovi ne kale prijateljstva.«

Lastnik in izdajatelj: Uprava Nar. gledališča v Ljubljani. Predstavnik: Oton Zupančič. Urednik: Fr. Lipah. — Tiskarna Makso Hrovatin, vsi v Ljubljani.

RAZVRSTITEV SEDEŽEV V DRAMI

Kaj je lepota, katera osvaja, očara smrtnika od najnižjih delavskih vrst, do mogočnih kron, prestolov?

Lepota je najkрасnejša cvetlica, s katero more mati priroda obdariti ženo, katere sveta dolž ost je, vzgajati in negovati to cvetlico.

Kako se neguje, vzgaja ta divna cvetlica? Ne mogoče z raznimi pudri, suhimi, mastnimi šminčkami: nasprotno, tisto je pokončevanje prave lepote. Lepota rabi pravih

sočnih, vegetalnih tvarin, katere delujejo, hranijo, ne pa sušijo. Za zvečer uporabljajte **Uran kremo** mastno, zjutraj izperite z mlano vodo ter z **Uran Zoraida milom**, nakar takoj namažite z **Uran Zoraida kremo** dnevno, nato z **Uranovim Zoraida pudrom**, ki je lahek, ne tolžen, kakor prašek cvetlice. Ne samo, da lice po masaži z **Uran kremo** dnevno, **Zoraida kremo** dnevno ter **Zoraida**

pudrom, postane divno, cvetoče, mladostno, iz katerega diši kipeče zdravje, ampak ta edinstveni preparat naredi kožo baržunasto, mehko, marmornato gladko.

Uran krema nočna, **Uran Zoraida krema dnevna**, ter **Uran Zoraida milo** so edina nedosegljiva polepšala moderne žene, vsled tega bi morali **Uran krema nočna**, **Uran Zoraida krema dnevna**, **Uran Zoraida puder** in **Uran Zoraida milo**, krasiti njeno psiho.

Parfumerija Uran, Ljubljana

Karijera karista Winziga

Komedija v treh dejanjih. Lichtenberg. Poslovenil Ost.

Režiser: Bratko Kreft.

Winzig, kancelist	Sancin
Almbichler, finančni minister	Potokar
Dr. Finz, minister za kmetije	Jerman
Sigrid Kubin	M. Danilova
Anica, strojepiska	Boltarjeva
Alcely de Buertos	Drenovec
Dvorni svetnik Doleschal, sekretar	Lipah
Dr. Senn, ministerialni sekretar	Jan
Prandl, sluga v ministrstvu	Plut
Sabander	Železnik
Sluga	Brezigar

Vsa tri dejanja se dogajajo v avstrijskem finančnem ministrstvu. Prvo dejanje na koridorju, ki vodi v ministrstvo, drugo v majhnem salonu in tretje v Winzigovi pisarni.

Blagajna se odpre ob pol 20.

Parter: Sedeži I. vrste	Din 28 [—]
" II. - III. vrste	26 [—]
" IV. - V.	24 [—]
" VII. - IX.	22 [—]
" X. - XI.	20 [—]
" XII. - XII.	18 [—]

Lože v parteru	Din 100 [—]
" v I.	100 [—]
" balkon	70 [—]
odatni ložni	20 [—]
redni	20 [—]
stolci	15 [—]

Ob 20.

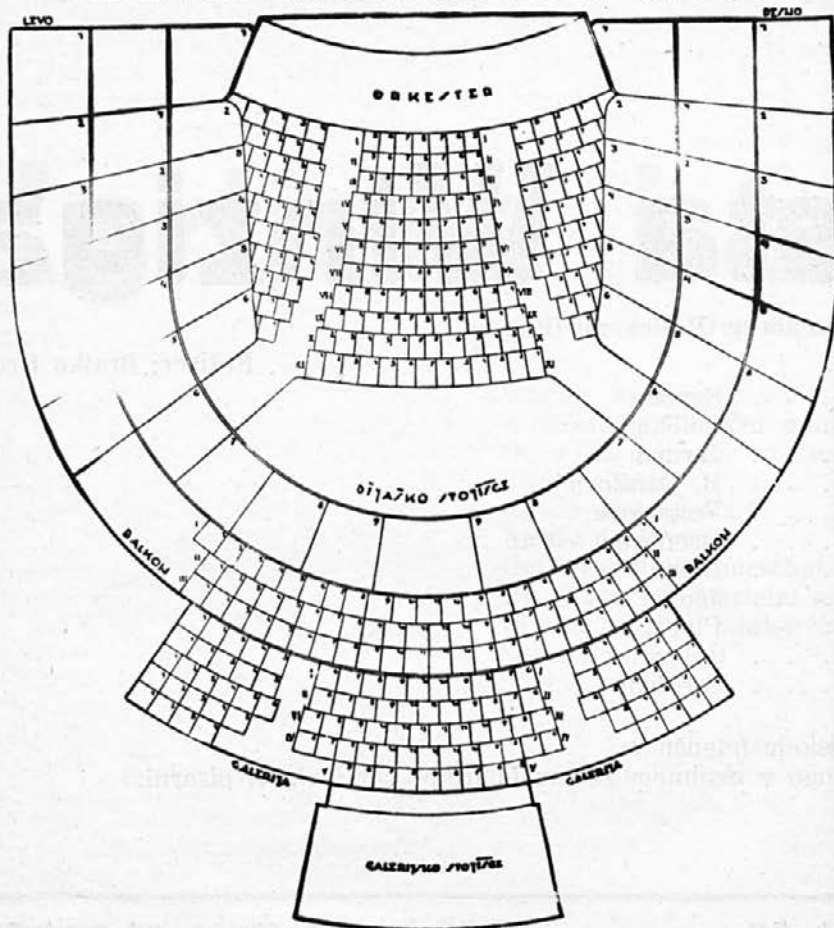
Konec ob pol 23.

Balkon: Sedeži I. vrste	Din 20 [—]
" II.	16 [—]
Galerija: " I.	14 [—]
" II.	12 [—]
" III.	10 [—]
Galerijsko stojišče	2 ⁵⁰
Dijaško stojišče	5 [—]

VSTOPNICE se dobivajo v predprodaji pri gledališki blagajni od 10. do pol 1. in od 3. do 5. ure

Prispejana taksa za posredovanje je vračunana v cenah

RAZVRSTITEV SEDEŽEV V OPERI

Po predstavi

v kavarno

NEBOTIČNIK

Dnevno koncert popoldan in

zvečer do 1 1/2 ure zjutraj

Pivo - izbrana vina

Topla in mrzla jedila

Priporoča se Vam

„SLAVIJA“

JUGOSLOVANSKA ZAVAROVALNA BANKA D. D.
V LJUBLJANI

za zavarovanje

proti oškodovanju vsled požara, eksplozije, kraje, toče, nesreč i. t. d. na zgradbah, opremi, tvornicah, avtomobilih kot tudi na lastnem telesu in življenju

Podružnice: Beograd, Sarajevo, Zagreb, Osijek, Novi Sad, Split

Glavni sedež: Ljubljana, Gosposka ulica 12

Telefon števil. 2176 in 2276

Knjigarna

Učiteljske tiskarne v Ljubljani

Frančiškarska ul. 6

Podružnica:

Maribor

Tyrševa ulica 44

Ima v zalogi vse slovenske leposlovne, znanstvene in šolske knjige, mnogo hrvatskih, srbskih, francoskih, angleških, italijanskih del ter velika izbira nemških leposlovnih in znanstvenih knjig. Razna učila za šolo in dom. Naroča vse jugoslovanske, slovanske, nemške, francoske, angleške in italijanske revije. Velika izbira muzikalij za vse instrumente kakor tudi klavirskih izvlečkov za petje in klavir. Velika izbira modnih časopisov.

Samozavesten,
prikupen nastop
na družabnih prireditvah
edinole v

PEKO

čevlju

